

10674_page_40

“στενή και ἀνάντης” η οδός των γενναίων “φιλομοχθούντων πρός τὴν ἀνάβασιν”²³, οι οποῖοι δέονται και παρακαλούν το Θεό για τις αμαρτίες του πρεμόνα και είναι σύμμαχοι “τῶν τῆς ἡγεμονίας βουλευμάτων τε καὶ πραγμάτων”²⁴. Επίοις γίνεται μνεία πολλών μετοχίων και κτημάτων της Μονής σε διάφορα μέρη και ιδιαίτερα των δύο μετοχίων στην περιοχή της Ξάνθης, του Αγίου Παντελεήμονος με τα αμπέλια και τα περιβόλια και τα χωράφια που απέκτησε η Μονή “ἀπό προσενέξεως τῆς Ἀκροπολίτουσας”²⁵ και του μετοχίου του Περιθεώριου, το οποίο ονομάζει, όπως και η Θεοδώρα Κομνηνή στο αφιερωτήριο έγγραφό της, μετόχι του Αγίου Γεωργίου²⁶.

Μπορεί εύκολα να επισημάνει κανείς στο χρονόδουλο αυτό, αφ' ενός μεν την ύπαρξη πολλών κτημάτων στην κατοχή της Μονής Βατοπαιδίου για την κάλυψη των υλικών και πνευματικών της αναγκών, την προσπάθεια των μοναχών και την αγωνία τους για την κατοχύρωση των κτημάτων τους, την αγάπη και εκτίμηση του Ανδρονίκου προς τη μοναστική πολιτεία και ειδικότερα προς τη Μονή Βατοπαιδίου, και αφ' ετέρου την ύπαρξη δύο μετοχίων του Βατοπαιδίου στην Ξάνθη, του Αγίου Παντελεήμονος και του Αγίου Γεωργίου, τα οποία πρέπει να ήσαν στην ίδια περιοχή. Και τούτο διότι, όπως φαίνεται, το πρώτο μετόχι το απέκτησε η Μονή από προσόδους της Ακροπολίτουσας, κάποιας πλούσιας πιθανόν κυρίας, της οποίας το όνομα αναφέρεται σε βιζαντινό έγγραφο της εποχής εκείνης, που περιγράφει τα σύνορα του μετοχίου του Αγίου Γεωργίου στο Περιθεώριο. Το έγγραφο αυτό με πιθανή χρονολογία 1329, πρέπει να ανήκει στον Ανδρόνικο Γ'. κάνει λόγο για αμπέλια, χωράφια και μυλοτόπια του Αγίου Γεωργίου Καλαμιτζιώτη “εἰς τὸν καταρρέοντα ποταμόν” πλησίον “τῆς γῆς τῆς Ἀκροπολίτουσης”, “Πλησίον τῆς δημοσίας ὁδοῦ... Ξανθείας ἀπερχομένης τῶν... καὶ τῆς ἐτέρας ὁδοῦ εἰς τὸ Καλαμύτζιν” επίοις για τον καθορισμό των συνόρων γίνεται αναφορά “οτίν τὸν ἀγιωτάτη ἐπισκοπή τῆς Ἀναστασιουπόλεως... πλησίον τοῦ ἀγίου Κήρυκος” ακόμη γίνεται λόγος για άλλο κτήμα που “κατά λόγον περισσείας ἀπεστάθη ἀρτίας ἀπό τῆς γῆς τῆς Ἀκροπολίτουσης πλησίον... μέσον τῶν δύο ρεονοῶν καὶ τῆς ὁδοῦ

23. Αυτόθι, σ. 16.

24. Αυτόθι, σ. 17.

25. Αυτόθι, σ. 18.

26. Αυτόθι, σ. 18. Αναφέρεται δε επί λέξει: “Εἰς τὸ Περιθεώριον μετόχιον εἰς δνομα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου μετά τῆς νομῆς καὶ περιοχῆς αὐτοῦ καὶ τῆς περὶ αὐτό γῆς τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Σελαρίου. Κατέχουσι δέ οἱ αὐτοί μοναχοί και Πλανινήν εἰς τὰ δουνά τῆς Ξανθείας ἐπιλεγομένην τοῦ Βοῦ τό Πηγάδι ...”

“στενή και ἀνάντης” η οδός των γενναίων “φιλομοχθούντων πρός τὴν ἀνάβασιν”²³, οι οποίοι δέονται και παρακαλούν το Θεό για τις αμαρτίες του ηγεμόνα και είναι σύμμαχοι “τῶν τῆς ἡγεμονίας δουλειμάτων τε καὶ πραγμάτων”²⁴. Επίσης γίνεται μνεία πολλών μετοχίων και κτημάτων της Μονής σε διάφορα μέρη και ιδιαίτερα των δύο μετοχίων στην περιοχή της Ξάνθης, του Αγίου Παντελεήμονος με τα αμπέλια και τα περιβόλια και τα χωράφια που απέκτησε η Μονή “ἀπό προσενέξεως τῆς Ἀκροπολίτουσας”²⁵ και του μετοχίου του Περιθεώριου, το οποίο ονομάζει, όπως και η Θεοδώρα Κομνηνή στο αφερωτήριο ἔγγραφό της, μετόχι του Αγίου Γεωργίου²⁶.

Μπορεί εύκολα να επισημάνει κανείς στο χρυσόδουλό αυτό, αφ' ενός μεν την ύπαρξη πολλών κτημάτων στην κατοχή της Μονής Βατοπαιδίου για την κάλυψη των υλικών και πνευματικών της αναγκών, την προσπάθεια των μοναχών και την αγωνία τους για την κατοχύρωση των κτημάτων τους, την αγάπη και εκτίμηση του Ανδρονίκου προς τη μοναστική πολιτεία και ειδικότερα προς τη Μονή Βατοπαιδίου, και αφ' ετέρου την ύπαρξη δύο μετοχίων του Βατοπαιδίου στην Ξάνθη, του Αγίου Παντελεήμονος και του Αγίου Γεωργίου, τα οποία πρέπει να ήσαν στην ίδια περιοχή. Και τούτο διότι, όπως φαίνεται, το πρώτο μετόχι το απέκτησε η Μονή από προσόδους της Ακροπολίτουσας, κάποιας πλούσιας πιθανόν κυρίας, της οποίας το όνομα αναφέρεται σε διζαντινό ἔγγραφο της εποχής εκείνης, που περιγράφει τα σύνορα του μετοχίου του Αγίου Γεωργίου στο Περιθεώριο. Το ἔγγραφο αυτό με πιθανή χρονολογία 1329, πρέπει να ανήρει στον Ανδρόνικο Γ· κάνει λόγο για αμπέλια, χωράφια και μιλοτόπια του Αγίου Γεωργίου Καλαμπιώτη “εἰς τὸν καταρρέοντα ποταμόν” πλησίον “τῆς γῆς τῆς Ἀκροπολίτουσης”, “Πλησίον τῆς δημοσίας ὁδοῦ... Ξανθείας ἀπερχομένης τῶν... καὶ τῆς ἐτέρας ὁδοῦ εἰς τὸ Καλαμύτιν”. επίσης για τον καθορισμό των συνόρων γίνεται αναφορά “στὴν ἀγωτάτῃ ἐπικοπῇ τῆς Ἀναστασιουπόλεως... πλησίον τοῦ ἀγίου Κήρυκος”. ακόμη γίνεται λόγος για άλλο κτήμα που “κατά λόγον περισσείας ἀπεοπάθη ἀρτίας ἀπό τῆς γῆς τῆς Ἀκροπολίτουσης πλησίον... μέσον τῶν δύο ρεονοῶν καὶ τῆς ὁδοῦ

23. Αυτόθι, σ. 16.

24. Αυτόθι, σ. 17.

25. Αυτόθι, σ. 18.

26. Αυτόθι, σ. 18. Αναφέρεται δε επί λέξει: “Εἰς τὸ Περιθεώριον μετόχιον εἰς δνομα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου μετά τῆς νομῆς καὶ περιοχῆς αὐτοῦ καὶ τῆς περὶ αὐτό γῆς τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Σελαρίου. Κατέχουσα δέ οἱ αὐτοί μοναχοί καὶ Πλανινήν εἰς τὰ δουνά τῆς Ξανθείας ἐπιλεγομένην τοῦ Βοῦ τὸ Πηγάδα ...”